U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, Mgr. et Ing. et Bc Radovana Havelce, JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci stěžovatele **Y. D.,** zastoupeného opatrovníkem SOZE, Sdružení občanů zabývající se emigranty se sídlem v Brně, Mostecká 5, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 12. 2006, č. j. 63 Az 133/2005 - 20,

t a k t o:

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 18. 12. 2006, č. j. 63 Az 133/2005 - 20, zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 18. 10. 2005, č. j. OAM-1914/VL-20-08-2005, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V kasační stížnosti podané proti tomuto rozsudku z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. stěžovatel vyjádřil nesouhlas se zamítnutím žaloby. V kasační stížnosti namítal, že ministerstvo nezjistilo přesně a úplně skutkový stav věci před vydáním rozhodnutí, čímž porušilo ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a v důsledku toho i nesprávně posoudilo žádost o udělení azylu. Důkazy, které si ministerstvo opatřilo nebyly úplné, a proto nemohlo správně usuzovat na skutkové a právní otázky, které pro své rozhodnutí potřebovalo zodpovědět. Tím porušilo ustanovení § 21 odst. 1 a § 34 odst. 1 citovaného zákona. Posléze stěžovatel namítal, že rozhodnutí nevyplývá ani ze zjištěných podkladů. Ministerstvo podle jeho názoru nesprávně interpretovalo jeho výpověď, protože v zemi původu měl problémy se zločineckou skupinou, jejíž členové byli i policisté. Z tohoto důvodu nemohl nalézt účinnou pomoc u příslušných státních orgánů. Ministerstvo ani jinak nezkoumalo dostatečně situaci v zemi původu, omezil se jen na zkoumání obecné situace na Ukrajině, bez přihlédnutí k jeho problémům. Proto stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně stěžovatel požádal o ustanovení zástupce a přiznání odkladného účinku uvedenému mimořádnému opravnému prostředku.

Usnesením krajského soudu ze dne 16. 2. 2007, č. j. 63 Az 133/2005 - 32, bylo rozhodnuto, že se stěžovateli neustanovuje zástupce z řad advokátů, protože na výzvu soudu nedoložil své osobní, výdělkové a majetkové poměry. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 22. 2. 2007. Poté byl stěžovatel usnesením krajského soudu ze dne 2. 4. 2007, č. j. 63 Az 133/2005 – 35, vyzván, aby ve lhůtě 1 měsíce od dne doručení tohoto usnesení jednak doložil soudu plnou moc udělenou advokátovi, který ho bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti a jednak, aby v kasační stížnosti uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozsudek krajského soudu napadá, jaké jsou konkrétní důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kdy mu byl napadený rozsudek doručen. Současně byl stěžovatel poučen o tom, že pokud ve stanovené lhůtě nevyhoví požadavku krajského soudu a v řízení nebude možno pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 10. 4. 2007. Stěžovatel na uvedenou výzvu krajského soudu nijak nereagoval.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie. Z tohoto ustanovení vyplývá, že povinné zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o jeho kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu je zvláštní podmínkou řízení o kasační stížnosti, jejíž nedostatek lze odstranit, ale bez jejíhož splnění nelze ve věci rozhodnout. Stěžovatel podle obsahu spisu právnické vzdělání nemá a jelikož přes výzvu krajského soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, neodstranil nedostatek podmínky řízení o tomto mimořádném opravném prostředku, který tak brání pokračování v řízení.

Náležitosti kasační stížnosti jsou uvedeny v ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. (označení rozhodnutí proti němuž kasační stížnost směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno). Pokud je toto podání nemá, musí být podle odst. 3 citovaného ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. V tomto případě kasační stížnost zákonné náležitosti podle názoru krajského soudu neobsahovala, a proto byl stěžovatel vyzván usnesením ze dne 2. 4. 2007 k odstranění vad podání a byla mu k tomu stanovena lhůta odpovídající zákonu. Přesto, že toto usnesení bylo doručeno stěžovateli, ten na výzvou krajského soudu nereagoval.

Nepředložení plné moci udělené advokátovi a neodstranění vad podané kasační stížnosti brání jejímu věcnému projednání.

Nejvyšší správní soud proto usnesením odmítl kasační stížnost stěžovatele podle ustanovení § 37 odst. 5 a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu